

Nr 101

Utlåtande i anledning av väckta motioner om pension eller understöd åt vissa personer.

(5:e avd.)

Statsutskottet får härmed avge utlåtande i anledning av väckta motioner om beredande av pension eller understöd åt vissa personer.

1:o) Fru Nina Langlet. I motionen II: 535 hemställer herr *Rimmerfors*, att riksdagen måtte besluta att till lektor Valdemar Langlets efterlämnade maka, fru Nina Langlet, utgiva en årlig pension med ett belopp, som riksdagen kan finna skäligt.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Över förevarande motion har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtande avgivits av *statskontoret*, som anfört följande.

I de till 1951 års riksdag väckta motionerna angående pension åt makarna Langlet framhölls, förutom lektorn Langlets insatser i humanitetens tjänst, jämväl den av hans maka utövade hjälpverksamheten. Statskontoret har under hand inhämtat, att fru Langlet, som är sjuklig, helt är beroende för sitt uppehälle av de pensionsförmåner, av vilka hon kan komma i åtnjutande. Med hänsyn till omständigheterna synes det därför skäligt, att änkefru Langlet får rätt till pension. Riksdagen har tidigare tilldelat änka efter person, vilken tillerkänts s. k. honnörspension, årlig pension av 2 400 kronor för år intill den månad, varunder hon fyllt 67 år, och 1 404 kronor för år för tiden därefter, ävensom rörliga tilläggsförmåner, beräknade å det högre beloppet. Framhållas må dock att honnörspensionen i dessa fall varit bestämd till 4 008 kronor under det att Valdemar Langlet erhöll 2 400 kronor för år i grundpension. Med beaktande av att änkefru Langlet varit mannen behjälplig i dennes humanitära verksamhet vill statskontoret föreslå, att pensionen bestämmes till samma belopp och efter samma grunder som ovan angivits. Då fru Langlet såsom änka är berättigad att redan före 67 års ålder uppbära folkpension, bör dock vid pensionens bestämmande anses som om hon uppnått 67 års ålder. Pensionen synes alltså böra fastställas

till 1 404 kronor för år jämte rörliga tilläggsförmåner, beräknade å 2 400 kronor för år.

Utskottet. Med beaktande av de synpunkter, som i den föreliggande motionen samt i statskontorets yttrande anförts till stöd för det framförda förslaget, finner sig utskottet böra tillstyrka att en pension av statsmedel tillerkännes fru Langlet. I fråga om avvägningen av pensionsbeloppet ansluter sig utskottet till statskontorets förslag, innebärande att fru Langlet — som f. n. uppbär folkpension — beredes en s. k. riksdagspension å 1 404 kr. jämte rörliga tilläggsförmåner, de senare beräknade å ett belopp av 2 400 kr. för år. I enlighet härmed skulle den sammanlagda riksdagspensionen komma att uppgå till f. n. (1 404+2 458 =) 3 862 kr. årligen.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må, med bifall till motionen II: 535, medgiva, att från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. må till skriftställaren V. Langlets änka Nina Langlet, räknat fr. o. m. den 1 januari 1961, under hennes återstående livstid utbetalas en årlig pension om 1 404 kronor jämte rörliga tilläggsförmåner, beräknade å ett belopp av 2 400 kronor för år.

2:o) Fru Elsa Amalia Setterquist. I de likalydande motionerna I: 459 av herr *Wirmark* och II: 525 av herr *Allard* har hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala, att fru Elsa Setterquist, Örebro, måtte tillerkännas en skälig pension eller årligt understöd.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen II: 525.

Över förevarande motioner har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtande avgivits av *telestyrelsen*, som — efter en redogörelse för fru Setterquists tjänstgöringsförhållanden m. m. — anfört följande.

Med hänsyn till att fru Setterquist tjänstgjort vid verket i totalt endast omkring 7 år 10 månader 17 dagar, varav blott omkring 4 år 7 månader 28 dagar före 65-årsåldern, och i betraktande av hennes ekonomiska ställning kan telestyrelsen för sin del icke finna det motiverat, att hon nu i särskild ordning beredes pension eller årligt understöd från verket. Telestyrelsen avstyrker därför bifall till de här ifrågavarande motionerna.

Utskottet. Såsom av utredningen i ärendet framgår, har fru Setterquists sammanlagda tjänstetid vid televerket utgjort allenast omkring 7 år 11 månader, varav blott omkring 4 år 8 månader före 65-årsåldern. Vid sådant förhållande kan utskottet inte biträda tanken på att fru Setterquist — som under sin berörda tjänstgöring aldrig varit underkastad tjänstepensionsreglemente — skulle beredas pension eller årligt understöd av statsmedel.

Utskottet kan därför inte tillstyrka att — på sätt i motionerna påyrkas — riksdagen skulle hos Kungl. Maj:t göra framställning i ämnet.

Utskottet hemställer förty,

att motionerna I: 459 och II: 525 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 maj 1961

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit från första kammaren: herrar Näsström, Boman, Einar Persson, Birger Andersson, fröken Andersson, herrar Axel Johannes Andersson, Thun, Bergman, Holmqvist, Per Jacobsson, Bengtson, Ragnar Bergh, Rikard Svensson, Mårtensson och Eric Carlsson; samt

från andra kammaren: herrar Staxäng, Petterson i Degerfors, Gustafsson i Stockholm, Malmborg, Karlsson i Olofström, Svensson i Stenkyrka, Blidfors, Eliasson i Sundborn, fröken Elmén, fröken Olsson, herrar Johansson i Norrköping, Gustafsson i Uddevalla, fröken Karlsson, herrar Blomkvist och Nelander.